

ВОНИ БЕРЕЖУТЬ ТРАДИЦІЇ НАРОДУ

Колектив родини Чудіновичів створений в 1971 році
на базі Сварицевицького сільського клубу

Стор. 12

та середнього населення
краю у цей період сягали 5
тис. чол.

Радіодиктанти в День
української писемності
та мови проводяться з
2000 р.

За традицією в цей день
Національне радіо України
організує всеукраїнський
диктант національної
єдності. Традиційно цей
лінгвістичний тест буде
складатися зі 100-120 слів.

Написати диктант
може будь-який бажаючий в
Україні чи за її межами.

Ті, хто напише його без
помилки, будуть відзначені
грошовими преміями, кни-
гами, компакт-дисками
(з унікальними записа-
ми «Українського радіо»)
Перевірятися будуть
тільки диктанти, відіслані
9 та 10 листопада. Дату
відправки визначатимуть
за штемпелем на конверті.
Адреса Національного
радіо: Київ-1, Хрещатик, 26.
Індекс - 01001.

Торік Національна
радіокомпанія отримала
понад 17 млн диктантів
не тільки з України, але
й із Росії, Білорусі, Мол-
дови, Німеччини, Бельгії і
навіть Таїланду. Диктант
писали люди різного віку і
різних професій: школярі
та студенти, військові та
робітники, пенсіонери та
домогосподарки.

Початок диктанту

ВОНИ БЕРЕЖУТЬ ТРАДИЦІЇ НАРОДУ

(Закінчення. Початок на 1 стор.).

Його керівник - пенсіонерка Зиль Віра Василівна. Як відмітила колись Р. Цапун в етнографічному описі «Весілля в Сварицевичах»: «Особливу роль у збереженні пісень грала жінка, передаючи їх з покоління в покоління, наче дорогоцінні перлини духовності. Славетною співачкою в с. Сварицевичі була нині вже покійна Марія Чудінович (1907-1980 рр.). Разом із чоловіком Василем (1907-1980 рр.) прожила вона свій вік, працюючи, виховуючи дітей, беручи участь у всіх традиційних весіллях. З ранніх років діти Чудіновичів слухали пісні батьків, односельчан, переймали манеру співу, розвиваючи її до власних уподобань, витворюючи самобутні варіанти».

Популяризація народних звичаїв і обрядів с. Сварицевич гурт Чудіновичів завдячує діяльності С.А. Кітової, яка координувала збір фольклорно-етнографічних пам'яток. Саме члени цього гурту відродили обряд «Водіння Куста».

Упродовж багатьох років з родиною Чудіновичів співпрацювали фольклористи-етнографісти: С.І. Шевчук, В.М. Павлюк, М.А. Українець, Р.К. Тишкевич, Л. Орел, В.Т. Скуратівський, В.П. Ковальчук.

Завдяки збиральницькій і популяризаторській діяльності дослідників фольклорно-етнографічні

пам'ятки с. Сварицевич опинилися в колі зацікавлень науковців Львова, Києва, Рівного, Польщі. Пісні, звичаї, обряди, записані з вуст представниць родини Чудіновичів увійшли до багатьох фольклорних збірок (Кітова С.А. «Водіння куста на Поліссі», Ковальчук В.П. «А вже весна скресла», «Календарно-обрядові пісні Рівненщини», «Колядки і щедрівки Рівненщини», Шевчук С.І. «Волинське Полісся: традиції, проблеми успадкування фольклору», В.Т. Скуратівський «Скільки століть Кусту», Р. Тишкевич «Зелені свята на Волинському Поліссі», В. Ковальчук «Пісні до обряду «Водіння Куста», Цапун Р. «Весілля в Сварицевичах»).

Протягом свого існування гурт підготував близько 40-ка концертних програм. В його репертуарі - українські народні пісні, поліські колядки, щедрівки, веснянки, купальські та петровські, жнивні та косарські, весільні та родинно-побутові пісні, балади та інші.

Концертні програми гурту представлялися на різноманітних оглядах, конкурсах, святах, фестивалях, ювілейних та добродійних вечорах.

Тісні, творчі контакти родина Чудіновичів підтримує з кафедрою музичного фольклору інституту культури РДГУ. Пісні з репертуару родини Чудіновичів використовуються студентським молодіжним ансамблем «Го-

рина». З «Гориною» родину Чудіновичів зв'язують не тільки творчі, а й родинні зв'язки. Алла Місюра - член родини Чудіновичів, закінчивши інститут культури, є учасником гурту «Горина».

В 2003 році колектив захистився на звання народний аматорський. Український фольклор старіє. Старіє і родина Чудіновичів. Тому в перспективному плані колективу - відродження традицій села, через згуртовані дитячі та молодіжні колективи.

В останню суботу жовтня пройшов черговий творчий звіт гурту, на якому побував й голова райдержадміністрації Олександр Шатов.

В цей вечір в сільському будинку культури, здавалося, зібралось все село, зал був вщерть заповнений шанувальниками пісенного мистецтва.

Зала із задоволенням слухав пісні у виконанні колективу, і кожний виступ супроводжувався бурхливими оплесками.

Ведуча між виступами розповідала усім про історію створення аматорського колективу, його життя та злети. Захоплює прозвучала розповідь про родинне дерево, а кольорові слайди повернули всіх у минуле гурту. На світлинах були зображені події різних років.

Дві години пройшли майже непомітно, ніхто не втомився, а навпаки по закінченні люди не хотіли розходитися.